
Olszowa, st. A, gm. Ujazd, woj. piotrkowskie, AZP 94-40

Informator Archeologiczny : badania 32, 45

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Olsza, st. 10 (Gaz 350), gm. Mogilno, woj. bydgoskie - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

OLSZOWA, st. A, gm. Ujazd, woj. piotrkowskie, AZP 94-40

- ślady osadnictwa z górnego paleolitu
- obozowisko(?) kultury amfor kulistych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez Jarosława Bronowickiego (Instytut Archeologii i Etnologii PAN O/Wrocław). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,12 ha.

Celem badań była eksploracja nawarstwień kulturowych, zagrożonych zniszczeniem w wyniku budowy autostrady.

Na stanowisku zarejestrowano obecność relikwów dwu faz jego zasiedlenia. Pierwsza wiąże się najprawdopodobniej z epizodycznym pobytem grupy łowców z paleolitu górnego (znaleziono 6 artefaktów krzemiennych), druga z osadą lub obozowiskiem ludności kultury amfor kulistych. Odkryto tylko jeden obiekt nieruchomy, którym były relikty szałasów (?). W jego obrębie znaleziono niewielkie skupienie zabytków krzemiennych kultury amfor kulistych, wśród których uwagę zwraca ciosak wykonany z fragmentu głazowanej siekiery krzemiennej z krzemienia pasiastego krzemionkowego i 1 odłupek z tegoż surowca. Na stanowisku nie znaleziono fragmentów ceramiki.

Stanowisko jest cennym przykładem krótkotrwałego obozowiska ludności kultury amfor kulistych, tym cenniejszym, że obiekty tego rodzaju należą do najtrudniej uchwytnych archeologicznie.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania nie będą kontynuowane.

Opalenie, st. 3, gm. Gniew, woj. gdańskie, AZP 24-45/ - - patrz: wczesna epoka żelaza

OPATOWICE, st. 35, gm. Radziejów, woj. włocławskie

- osada ludności kultury pucharów lejkowatych (z faz IIIC i V)
- osada kultury amfor kulistych (z fazy III a)
- obozowisko(?) ludności kultury ceramiki sznurowej (z fazy 4)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr Marzenę Szmyt i mgr. Bartosza Józwiaka (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Instytut Prahistorii, Zakład Prahistorii Polski oraz Instytut Wschodni). Finansowane przez Wojewodę Włocławskiego oraz Uniwersytet im. Adama Mickiewicza. Piąty sezon badań.

Stanowisko znajduje się w północnej części tzw. Wzgórza Prokopiaka. Na podstawie wyników szczegółowych badań powierzchniowych oceniono, że jest ono największym z rozpoznanych na Wzgórzu stanowisk, gdyż zajmuje co najmniej 5400 m². Do badań dostępna jest jego wschodnia część; partię zachodnią porasta las.

Bieżący sezon był piątym etapem eksploracji stanowiska. W obrębie 8 nowych wykopów (o sygnaturach XXV - XXXII) zbadano powierzchnię 190 m². Odsłonięto 35 obiektów ziemnych, w tym 20 jam, 11 dołków posłupowych, 1 palenisko i 3 obiekty nieokreślonej kategorii (odkryte częściowo). Uzyskano znaczną ilość źródeł ruchomych: prawie 3500 fragmentów ceramiki, 98 krzemieni, 278 fragmentów kości, 1240 bryłek polepy i kilka kamieni ze śladami obróbki. W materiale ruchomym najsilniej reprezentowana była ceramika kultury pucharów lejkowatych (łącznie prawie 2100 fragmentów), następnie kultury amfor kulistych (prawie 1400 fragmentów) przy wyraźnie mniejszej ilości źródeł kultury ceramiki sznurowej (ponad 10 fragmentów).

Artefakty związane są głównie z dwiema znanymi już wcześniej fazami zasiedlenia stanowiska, a mianowicie z osadnictwem ludności kultury pucharów lejkowatych z fazy V i kultury amfor